

Diplomová práce se zabývá vývojem kompetencí a vlivu instituce generální inspekce v době utváření československé branné moci (1918-1924). Její první část je věnována vy-mezení pojmu inspekce v kontextu evropského vojenství, přičemž se zaměřuje na inspekto-ráty ve smyslu ústředních dohlížecích orgánů. Ve stručném historickém exkurzu mapuje jejich výskyt v evropském vojenství a uvádí dva modelové případy – prusko-německou a habsburskou vojenskou generální inspekci. V druhé části sleduje genezi vojenské inspekce v československém vojsku na Rusi. Zabývá se dvěma inspektoráty – jejich pravomocemi, postavením vůči vojenské správě, a podílem na formování čs. legií. Třetí, stěžejní část pojednává o vzniku a vývoji generální inspekce na půdě Československé republiky. Sleduje vývoj vrcholných orgánů vojenské správy, jejich vztahy a kompetence, přičemž důraz klade na postavení Josefa Scheinera ve funkci Nejvyššího správce československých vojsk. Přibli-žuje vojensko-politické poměry, které vedly ke vzniku generálního inspektorátu, do jehož čela byli postupně jmenováni Josef Scheiner a Josef Svatopluk Machar. Věnuje se kompe-tencím instituce, jejímu postavení a vlivu na vojenské záležitosti, v závěru přibližuje okol-nosti jejího úpadku.